

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

4 iunie 2015*

„Recurs — Ajutor de stat — Acord între Ungaria și întreprinderea petrolieră și de gaz MOL cu privire la taxele de exploatare minieră legate de extracția de hidrocarburi — Modificare ulterioară a regimului legal prin care se majorează nivelul taxelor — Majorare a taxelor neaplicată MOL — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Caracter selectiv”

În cauza C-15/14 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 15 ianuarie 2014,

Comisia Europeană, reprezentată de L. Flynn și de K. Talabér-Ritz, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt., cu sediul în Budapesta (Ungaria), reprezentată de N. Niejahr, Rechtsanwältin, și de F. Carlin, barrister,

reclamantă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii S. Rodin, A. Borg Barthet, doamna M. Berger și domnul F. Biltgen (raportor), judecători,

avocat general: domnul N. Wahl,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 13 noiembrie 2014,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 ianuarie 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Europeană solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene MOL/Comisia (T-499/10, EU:T:2013:592, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a anulat Decizia 2011/88/UE a Comisiei din 9 iunie 2010 privind ajutorul de stat C 1/09 (ex NN 69/08) acordat de Ungaria în favoarea MOL Nyrt. (JO 2011, L 34, p. 55, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Ungaria a reglementat ansamblul activităților miniere, între care cele referitoare la hidrocarburi, prin Legea XLVIII din 1993 privind exploatarea minieră (1993. évi XLVIII. törvény a bányászatról, denumită în continuare „Legea minelor”). În temeiul acestei legi, atribuțiile de reglementare sunt exercitate de ministrul responsabil cu activitățile miniere și de Autoritatea pentru Minerit, care supraveghează activitățile miniere.
- 3 Legea minelor prevede că activitățile de explorare și de exploatare minieră pot fi realizate în cadrul a două regimuri juridice diferite. Articolele 8-19 din Legea minelor stabilesc, pentru zonele clasificate drept „închise”, un regim de concesiune atribuită în urma unei proceduri de cerere de ofertă pentru fiecare zonă închisă, în temeiul unui contract încheiat între ministrul responsabil cu activitățile miniere și întreprinderea desemnată câștigătoare în urma procedurii de cerere de ofertă. În ceea ce privește zonele clasificate drept „deschise”, *a priori* mai puțin bogate în materiale de extracție, acestea pot fi exploatare în temeiul unei autorizații de exploatare eliberate de Autoritatea pentru Minerit în cazul în care solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege.
- 4 Articolul 20 din Legea minelor prevede regulile potrivit cărora se stabilesc taxele de exploatare minieră care trebuie plătite statului. Alineatul (11) al articolului amintit prevede că valoarea taxei de exploatare minieră este un procentaj stabilit, după caz, prin Legea minelor, prin contractul de concesiune sau prin contractul încheiat în temeiul articolului 26/A alineatul (5) din Legea minelor. Articolul 20 alineatele (2)-(7) din această lege prevede că nivelul taxei de exploatare minieră este stabilit prin Legea minelor în cazul în care activitatea de extracție se desfășoară în cadrul regimului autorizației de exploatare.
- 5 Până în anul 2008, nivelul taxei de exploatare minieră pentru extragerea de hidrocarburi, de țiței și de gaz natural pe baza autorizației de exploatare era stabilit la 12 % din valoarea cantității exploatare pentru terenurile date în exploatare începând cu 1 ianuarie 1998 sau rezulta din aplicarea unei formule matematice care lua în considerare prețul mediu al gazului natural achiziționat de serviciul public responsabil în domeniul gazului, cu un nivel minim de 12 %, pentru terenurile cu gaz natural date în exploatare anterior datei de 1 ianuarie 1998.
- 6 Articolul 26/A alineatul (5) din Legea minelor prevede că, în cazul în care o întreprindere minieră care își desfășoară activitatea în temeiul unei autorizații de exploatare, și anume pentru terenuri situate într-o zonă deschisă, nu a demarat exploatarea în decurs de cinci ani de la data eliberării autorizației, aceasta poate solicita, o singură dată, Autorității pentru Minerit prelungirea acestui termen pentru o perioadă de maximum cinci ani. În cazul în care autoritatea menționată își dă acordul, prin contract încheiat între ministrul responsabil cu activitățile miniere și întreprinderea minieră se stabilesc, pentru terenurile a căror exploatare este prelungită, cantitatea de materiale care va servi drept bază pentru calculul taxei de exploatare minieră și nivelul acesteia, care trebuie să fie mai mare decât nivelul aplicabil la data cererii de prelungire, fără a depăși de 1,2 ori acest nivel (în continuare „taxa de prelungire”). Dacă cererea de prelungire vizează mai mult de două terenuri, nivelul taxei de prelungire se aplică tuturor terenurilor întreprinderii miniere printr-un contract cu o durată de cel puțin cinci ani (denumită în continuare „taxa de exploatare minieră majorată”). Dacă cererea de prelungire vizează mai mult de cinci terenuri, poate fi impusă o taxă unică, ce nu poate depăși 20 % din cuantumul datorat pe baza taxei de exploatare minieră majorate.

- 7 Legea CXXXIII din 2007 privind exploatarea minieră, de modificare a Legii XLVIII din 1993 (2007. évi CXXXIII. törvény a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról, denumită în continuare „Legea modificată a minelor”), intrată în vigoare la 8 ianuarie 2008, a schimbat nivelul taxei de exploatare minieră.
- 8 Astfel, articolul 20 alineatul (3) din Legea modificată a minelor prevede un nivel al taxei de 30 % din valoarea cantității exploatare pentru terenurile date în exploatare între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2007, aplicarea formulei matematice existente potrivit regimului prevăzut de Legea minelor pentru terenurile cu gaz natural date în exploatare anterior datei de 1 ianuarie 1998, cu un nivel minim al taxei de 30 %, și aplicarea unui nivel al taxei de exploatare minieră diferențiat pentru terenurile a căror exploatare a demarat după 1 ianuarie 2008, în funcție de cantitatea de țiței sau de gaz natural extras, și anume un nivel al taxei de 12 % pentru o cantitate anuală produsă care nu depășește 300 de milioane m³ de gaz natural sau 50 kt de țiței, un nivel al taxei de 20 % pentru o producție cuprinsă între 300 de milioane m³ de gaz natural și 500 de milioane m³ de gaz natural sau între 50 kt de țiței și 200 kt de țiței și un nivel al taxei de 30 % pentru o producție care depășește 500 de milioane m³ de gaz natural sau 200 kt de țiței. În sfârșit, pentru toate terenurile, indiferent de data începerii exploatării lor, taxa de exploatare minieră datorată este majorată cu 3 % sau cu 6 % dacă prețul țițeiului Brent depășește 80 de dolari americani (USD) sau, respectiv, 90 USD.
- 9 Articolul 235 din Legea LXXXI din 2008 de modificare a nivelurilor taxelor și impozitelor (2008. évi LXXXI. törvény egyes adó- és járuléktörvények módosításáról) modifică Legea minelor, stabilind la 12 % nivelul taxei de exploatare minieră pentru terenurile date în exploatare între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2007 inclusiv și nivelul minim al taxei de exploatare minieră datorate pentru terenurile cu gaz natural date în exploatare anterior datei de 1 ianuarie 1998. Această modificare a intrat în vigoare la 23 ianuarie 2009.

Situația de fapt

- 10 MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (denumită în continuare „MOL”) este o societate cu sediul în Budapesta (Ungaria), ale cărei activități principale sunt prospectarea și producția de țiței, de gaz natural și de produse pe bază de gaz natural, transportul, depozitarea și distribuția de produse pe bază de țiței, atât cu ridicata, cât și cu amănuntul, transportul de gaz natural, precum și producția și vânzarea de alchene și de poliolefine.
- 11 La 19 septembrie 2005, MOL a solicitat prelungirea drepturilor sale de exploatare minieră aferente a 12 terenuri cu hidrocarburi care făceau obiectul autorizației de exploatare și a căror exploatare nu demarase.
- 12 La 22 decembrie 2005, ministrul responsabil cu activitățile miniere și MOL au semnat un acord de prelungire în temeiul articolului 26/A alineatul (5) din Legea minelor (denumit în continuare „acordul din 2005”), prin care se prelungeste cu cinci ani data limită pentru demararea exploatării acestor 12 terenuri cu hidrocarburi și se stabilește taxa de prelungire pe care MOL trebuie să o plătească statului după cum urmează, respectiv 12 % × 1,050 pentru primul an, și anume 12,600 %, 12 % × 1,038 pentru al doilea an, și anume 12,456 %, 12 % × 1,025 pentru al treilea an, și anume 12,300 %, și 12 % × 1,020 pentru al patrulea și al cincilea an, și anume 12,240 %.
- 13 În temeiul punctului 4 din acordul din 2005, taxa de exploatare minieră majorată se aplică, pentru o perioadă de 15 ani începând de la data intrării în vigoare a acestui acord, tuturor terenurilor deținute de MOL aflate deja în exploatare în temeiul unei autorizații de exploatare, și anume 44 de terenuri cu hidrocarburi a căror producție a demarat după data de 1 ianuarie 1998 și 93 de terenuri cu gaz natural a căror producție a demarat anterior acestei date. Nivelul taxei de exploatare minieră majorate aferente celui de al cincilea an al perioadei de prelungire se aplică până în cel de al cincisprezecelea an. În ceea ce privește terenurile cu gaz natural, coeficientul de majorare pentru fiecare dintre cei cinci ani de

prelungire se aplică la formula matematică stabilită la articolul 20 alineatul (3) litera b) din Legea minelor, coeficientul de majorare aferent celui de al cincilea an aplicându-se până în cel de al cincisprezecelea an.

- 14 Punctul 6 din acordul din 2005 prevede plata unei taxe unice de 20 de miliarde de forinți maghiari (HUF).
- 15 Punctul 9 din acordul menționat prevede că nivelul taxei de prelungire, nivelul taxei de exploatare minieră majorate, baza de calcul, procentajul și toți factorii utilizați la calculul acestor taxe se stabilesc, pe toată durata acordului din 2005, numai prin dispozițiile acestuia și că nivelurile definite în acest acord rămân neschimbate pe toată această durată.
- 16 Punctul 11 din acordul din 2005 interzice părților să pună capăt acestui acord în mod unilateral, cu excepția ipotezei în care un terț dobândește peste 25 % din capitalul MOL. Punctul respectiv prevede totodată că acordul amintit intră în vigoare la data la care își produce efectele decizia Autorității pentru Minerit. Această decizie a survenit la 23 decembrie 2005, fapt care a avut ca efect confirmarea prelungirii datei limită pentru demararea exploatarea celor 12 terenuri cu hidrocarburi, precum și a plăților datorate de MOL și stabilite prin acordul din 2005.
- 17 În urma unei plângeri primite la 14 noiembrie 2007, prin scrisoarea din 13 ianuarie 2009, Comisia a notificat autorităților maghiare decizia sa de a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE în ceea ce privește acordul din 2005, întrucât prin acesta MOL ar fi fost scutită de majorarea taxei de exploatare minieră care rezultă din Legea modificată a minelor. Comisia aprecia că acordul din 2005 și dispozițiile cuprinse în Legea modificată a minelor erau parte a aceleiași măsuri (denumită în continuare „măsura contestată”), care avea ca efect să confere MOL un avantaj necuvenit și constituia, prin urmare, un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE. Prin scrisoarea din 9 aprilie 2009, Ungaria a prezentat observații cu privire la decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigare, contestând faptul că măsura respectivă constituie ajutor de stat.
- 18 În urma observațiilor depuse de MOL și de Magyar Bányászati Szövetség (Asociația Maghiară pentru Minerit) și în urma transmiterii de către Ungaria, la 21 septembrie 2009 și la 12 ianuarie 2010, a documentelor solicitate de Comisie, aceasta din urmă a adoptat, la 9 iunie 2010, decizia în litigiu, potrivit căreia măsura contestată reprezenta un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, incompatibil cu piața comună și Ungaria trebuia să recupereze ajutorul de la MOL.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 19 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 8 octombrie 2010, MOL a formulat o acțiune prin care solicita, cu titlu principal, anularea deciziei în litigiu și, în subsidiar, anularea aceleiași decizii în măsura în care prin aceasta se dispune recuperarea sumelor în cauză.
- 20 MOL invoca trei motive în susținerea acțiunii formulate, întemeiate, respectiv, pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (1) TFUE, precum și pe încălcarea articolului 1 litera (b) punctul (v) și a articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [108 TFUE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).
- 21 În cadrul primului motiv, MOL contesta calificarea de ajutor de stat atribuită măsurii contestate.
- 22 Tribunalul a examinat în special al doilea argument invocat în cadrul acestui motiv, întemeiat pe lipsa caracterului selectiv al măsurii contestate. În această privință, Tribunalul a arătat, mai întâi, la punctul 54 din hotărârea atacată, că aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE impune să se

stabilească dacă, în cadrul unui regim juridic determinat, o măsură de stat este de natură să favorizeze „anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri” în raport cu altele, care s-ar găsi, ținând seama de obiectivul urmărit de regimul menționat, într-o situație de fapt și juridică comparabilă.

- 23 În continuare, Tribunalul a constatat, la punctul 62 din hotărârea atacată, că măsura contestată în speță este constituită din două elemente, și anume, pe de o parte, acordul din 2005, care stabilește nivelurile taxelor de exploatare minieră pentru ansamblul terenurilor deținute de MOL, date în exploatare sau a căror exploatare a fost prelungită, pentru fiecare dintre cei 15 ani cât este durată sa, și, pe de altă parte, Legea modificată a minelor, care majorează nivelurile taxelor de exploatare minieră pentru toate terenurile cu hidrocarburi supuse regimului autorizației de exploatare, fără să conțină dispoziții privind terenurile care au făcut deja obiectul unui acord de prelungire.
- 24 În sfârșit, Tribunalul a arătat, la punctul 63 din hotărârea atacată, că taxele stabilite în temeiul acordului din 2005, care se aplicau atât terenurilor aflate deja în exploatare, cât și celor vizate de prelungirea autorizațiilor de exploatare, erau mai ridicate decât taxele legale aplicabile la data încheierii sale și a concluzionat că acordul amintit nu implica niciun element de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE.
- 25 La punctele 64 și 65 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat în plus că, în cazul în care un stat încheie cu un operator economic un acord care nu implică elemente de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE, faptul că ulterior condițiile exterioare unui asemenea acord se modifică într-un mod care conferă un avantaj acestui operator nu este suficient pentru a se putea considera că, privite în ansamblu, acordul și modificarea ulterioară a condițiilor exterioare acestuia constituie un ajutor de stat.
- 26 În schimb, Tribunalul a considerat, la punctul 66 din hotărârea atacată, că situația este alta în cazul în care termenii acordului încheiat au fost propuși în mod selectiv de către stat unuia sau mai multor operatori, iar nu pe baza unor criterii obiective care să rezulte dintr-un text cu incidență generală și să fie aplicabile oricărui operator. Tribunalul a precizat însă că împrejurarea că un singur operator a încheiat un acord de acest tip poate rezulta printre altele dintr-o lipsă de interes din partea oricărui alt operator și, prin urmare, nu este suficientă pentru a se stabili caracterul selectiv al acestui acord.
- 27 Pentru a încheia, Tribunalul a amintit la punctul 67 din hotărârea atacată că, în vederea aplicării articolului 107 alineatul (1) TFUE, o coroborare de elemente poate fi calificată drept ajutor de stat dacă aceste elemente sunt, având în vedere succesiunea lor în timp, finalitatea lor și situația întreprinderii la momentul intervenției lor, atât de strâns legate între ele, încât să fie imposibilă disocierea lor (a se vedea în acest sens Hotărârea Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia și alții și Comisia/Franța și alții, C-399/10 P și C-401/10 P, EU:C:2013:175, punctele 103 și 104).
- 28 Tribunalul a dedus de aici că o coroborare de elemente precum cea indicată de Comisie în decizia în litigiu poate fi calificată drept ajutor de stat în cazul în care statul acționează astfel încât să protejeze unul sau mai mulți operatori deja prezenți pe piață, încheind cu aceștia un acord prin care le acordă niveluri de taxă garantate pentru întreaga durată a acordului, având în același timp intenția de a-și exercita ulterior competența de reglementare prin majorarea nivelului taxei astfel încât ceilalți operatori noi sau deja prezenți pe piață să fie defavorizați.
- 29 În lumina acestor aprecieri a examinat Tribunalul dacă, în speță, Comisia a considerat în mod întemeiat că măsura contestată avea caracter selectiv.
- 30 În primul rând, Tribunalul a analizat, la punctele 70-73 din hotărârea atacată, cadrul juridic care reglementează încheierea acordului din 2005. El a arătat, în această privință, că articolul 26/A alineatul (5) din Legea minelor, care permite să se solicite prelungirea drepturilor de exploatare minieră, nu este o dispoziție cu caracter selectiv și că nu reiese din această dispoziție nici că autoritățile maghiare pot refuza să inițieze o negociere în vederea încheierii unui astfel de acord. Tribunalul a constatat totodată că, deși aceeași dispoziție prevede că orice întreprindere minieră poate

solicita prelungirea drepturilor sale de exploatare minieră, o asemenea întreprindere poate totuși să decidă să nu formuleze o astfel de cerere sau să nu accepte nivelurile propuse de autoritățile maghiare, astfel încât să nu rezulte niciun acord.

- 31 În ceea ce privește marja de apreciere lăsată autorităților maghiare de articolul 26/A alineatul (5) din Legea minelor în privința nivelului taxei de prelungire, care determină, dacă este cazul, nivelul taxei de exploatare minieră majorate, Tribunalul a statuat, la punctul 72 din hotărârea atacată, că nu se poate considera că în mod obligatoriu o asemenea marjă de apreciere favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri în raport cu altele și că, în acest mod, conferă un caracter selectiv acordurilor de prelungire încheiate, întrucât ea se poate justifica prin diverși factori, cum ar fi numărul de terenuri a căror exploatare este prelungită și importanța acestora, evaluată în raport cu terenurile aflate deja în exploatare.
- 32 În ceea ce privește cazul în speță, Tribunalul a statuat că marja de apreciere conferită de articolul 26/A alineatul (5) din Legea minelor este de natură să permită autorității administrative să mențină egalitatea de tratament între operatori după cum aceștia se găsesc în situații comparabile sau diferite, prin adaptarea propunerilor sale referitoare la taxe la caracteristicile fiecărei cereri de prelungire prezentate, și că această marjă este expresia unei puteri de apreciere circumscrise de criterii obiective care nu sunt străine de sistemul de taxe stabilit de reglementarea în cauză. Potrivit Tribunalului, marja de apreciere respectivă se distinge, prin natura sa, de cazurile în care exercitarea unei asemenea marje este legată de acordarea unui avantaj în favoarea unui operator economic, întrucât, în speță, ea servește la ponderarea unei sarcini suplimentare impuse operatorilor economici pentru a ține seama de imperativele care decurg din principiul egalității de tratament.
- 33 În plus, Tribunalul a arătat, la punctul 73 din hotărârea atacată, că din cuprinsul articolului 26/A alineatul (5) din Legea minelor rezultă că nivelurile taxei de prelungire și, eventual, ale taxei de exploatare minieră majorate sunt determinate exclusiv prin acordul de prelungire, conform articolului 20 alineatul (11) din Legea minelor.
- 34 Tribunalul a concluzionat din aceasta, la punctul 74 din hotărârea atacată, că faptul că nivelurile stabilite pe an de validitate sunt rezultatul unei negocieri nu este suficient pentru a conferi acordului din 2005 un caracter selectiv și că situația nu ar fi fost diferită decât dacă autoritățile maghiare și-ar fi utilizat marja de apreciere cu ocazia negocierilor care au condus la acest acord, astfel încât să favorizeze MOL prin acceptarea unui nivel scăzut al taxei fără un motiv obiectiv având în vedere finalitatea majorării taxelor în caz de prelungire a autorizației de exploatare și în detrimentul oricărui alt operator care să fi încercat să își prelungească drepturile de exploatare minieră sau, în lipsa unui asemenea operator, în prezența unor indicii concrete privind existența unui tratament favorabil nejustificat rezervat MOL.
- 35 În al doilea rând, Tribunalul a examinat dacă caracterul selectiv al acordului din 2005 a fost demonstrat de Comisie, în special având în vedere clauza prin care s-a stabilit nivelul exact al taxei de exploatare minieră majorate pentru fiecare dintre cei 15 ani ai duratei de validitate a acestui acord și clauza care prevede că aceste niveluri vor rămâne neschimbate.
- 36 În această privință, Tribunalul a amintit, mai întâi, la punctul 76 din hotărârea atacată, că Legea minelor este formulată în termeni generali în ceea ce privește întreprinderile care pot să beneficieze de dispozițiile articolului 26/A alineatul (5) din legea menționată. Tribunalul a constatat totodată la punctul 77 din hotărârea atacată că, în decizia în litigiu, Comisia s-a limitat să constate că MOL era singura întreprindere care a încheiat efectiv un acord de prelungire în sectorul hidrocarburilor. Or, potrivit Tribunalului, acest fapt se poate explica printr-o lipsă de interes din partea altor operatori și, așadar, prin lipsa unor cereri de prelungire ori a unui acord între părți cu privire la nivelurile taxei de prelungire. Tribunalul a dedus de aici că, în aceste ultime două ipoteze, întrucât criteriile stabilite prin

Legea minelor pentru încheierea unui acord de prelungire sunt obiective și aplicabile oricărui operator potențial interesat care le-ar îndeplini, nu se poate considera că încheierea acordului din 2005 prezintă un caracter selectiv.

- 37 Pe de altă parte, Tribunalul a statuat la punctul 78 din hotărârea atacată că, atunci când au stabilit nivelul taxei de exploatare minieră majorate pentru fiecare dintre cei 15 ani din durata de validitate a acordului din 2005 și au prevăzut că aceste niveluri vor rămâne neschimbate, MOL și Ungaria s-au limitat să aplice dispozițiile articolului 20 alineatul (11) și ale articolului 26/A alineatul (5) din Legea minelor.
- 38 În continuare, Tribunalul a subliniat, la punctul 79 din hotărârea atacată, că nivelurile stipulate prin acordul din 2005 se aplică tuturor terenurilor deținute de MOL deja exploatare pe baza unei autorizații de exploatare, și anume 44 de terenuri cu hidrocarburi și 93 de terenuri cu gaz natural, în timp ce prelungirea nu privește decât 12 alte terenuri neexploatate la data încheierii acordului amintit. În consecință, faptul că coeficientul de majorare se situează sub plafonul de 1,2, mai precis între 1,02 și 1,05, se poate explica în mod obiectiv prin importanța redusă a terenurilor vizate de prelungire în raport cu terenurile deja exploatare în anul 2005. Or, întrucât Comisia nu a examinat acest aspect, Tribunalul a apreciat că nu reiese din decizia în litigiu niciun indiciu în sensul unui tratament preferențial nejustificat aplicat MOL și că nu se poate prezuma că MOL a beneficiat de un tratament favorabil în raport cu orice altă întreprindere care se găsește potențial într-o situație comparabilă.
- 39 În sfârșit, Tribunalul a statuat la punctul 80 din hotărârea atacată că, deși a menționat existența altor acorduri de prelungire încheiate de întreprinderi miniere din sectorul minereurilor solide, Comisia nu a încercat să obțină mai multe informații cu privire la acestea de la autoritățile maghiare și nu le-a luat în considerare în decizia în litigiu, din care reiese, pe de altă parte, că caracterul selectiv al măsurii contestate decurge din caracterul selectiv al acordului din 2005, iar nu din natura minereurilor extrase, din nivelul taxelor aplicabile acestor categorii de minereuri sau din împrejurarea că aceste niveluri nu ar fi fost modificate ulterior. Tribunalul a dedus de aici că, prin abordarea sa, Comisia nu a ținut seama de toate elementele de natură să îi permită să aprecieze dacă acordul din 2005 avea caracter selectiv în privința MOL, având în vedere situația creată de alte acorduri de prelungire, încheiate de asemenea în temeiul articolului 26/A alineatul (5) din Legea minelor.
- 40 Ținând seama de ansamblul acestor considerații, Tribunalul a concluzionat, la punctul 81 din hotărârea atacată, că nu se poate considera că s-a demonstrat caracterul selectiv al acordului din 2005.
- 41 În plus, Tribunalul a precizat, la punctul 82 din hotărârea atacată, că majorarea taxelor în temeiul Legii modificate a minelor, intrată în vigoare în anul 2008, a avut loc în contextul majorării cursului mondial al țiteiului. Tribunalul a dedus de aici că, întrucât Comisia nu a susținut că acordul din 2005 fusese încheiat pentru a anticipa o majorare a taxelor de exploatare minieră, coroborarea acestui acord cu legea modificată amintită nu poate fi calificată în mod valabil drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE.
- 42 Prin urmare, Tribunalul a admis acțiunea MOL și a anulat decizia în litigiu.

Cu privire la recurs

- 43 Comisia invocă în susținerea recursului un motiv unic, întemeiat pe o eroare de drept constând în aceea că Tribunalul ar fi interpretat și ar fi aplicat în mod eronat condiția de selectivitate prevăzută la articolul 107 alineatul (1) TFUE.
- 44 Motivul se împarte în patru aspecte.

Observații introductive

- 45 Potrivit articolului 107 alineatul (1) TFUE, cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.
- 46 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, pentru calificarea drept ajutor de stat în sensul dispoziției menționate este necesară îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de această dispoziție (a se vedea Hotărârea Comisia/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 47 Este astfel consacrat că, pentru ca o măsură națională să poată fi calificată drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în primul rând, trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat, în al doilea rând, această intervenție trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre, în al treilea rând, aceasta trebuie să acorde un avantaj selectiv beneficiarului și, în al patrulea rând, aceasta trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența (a se vedea Hotărârea Comisia/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 48 În prezenta cauză, este pusă în discuție doar interpretarea și aplicarea celei de a treia condiții, potrivit căreia măsura în cauză trebuie să acorde un avantaj selectiv beneficiarului.

Cu privire la primul aspect al motivului unic

Argumentele părților

- 49 Comisia contestă analiza efectuată de Tribunal cu privire la cadrul juridic care reglementează încheierea acordului din 2005 și în special la marja de apreciere acordată autorităților maghiare în ceea ce privește opțiunea de a încheia sau de a nu încheia un acord de prelungire și în ceea ce privește nivelul taxei pe care o stabilesc într-un asemenea acord.
- 50 În primul rând, Comisia arată că examinarea marjei de apreciere acordate autorităților maghiare în ceea ce privește încheierea unui acord de prelungire, efectuată de Tribunal la punctele 70-74 și 79-81 din hotărârea atacată, este greșită în drept.
- 51 Astfel, Tribunalul nu ar fi constatat că autoritățile maghiare sunt ținute să încheie un acord de prelungire la finalul unei negocieri, ci ar fi arătat la punctul 57 din hotărârea atacată că, potrivit Ungariei, „încheierea unui asemenea acord nu era obligatorie”, iar ulterior ar fi constatat, la punctul 77 din aceeași hotărâre, că faptul că MOL este singurul producător de hidrocarburi care a încheiat un acord de prelungire se poate explica prin lipsa unui acord între părți cu privire la nivelurile taxei de prelungire.
- 52 Ar reieși, așadar, din hotărârea atacată că Legea minelor conferă autorităților maghiare o marjă de apreciere care le permite să se pronunțe pro sau contra încheierii unui acord de prelungire, care nu s-ar supune unor criterii obiective și ar fi, în consecință, de natură selectivă. Comisia apreciază, în plus, că faptul că întreprinderile miniere au opțiunea de a solicita sau de a nu solicita o prelungire, cum a arătat Tribunalul la punctul 71 din hotărârea atacată, nu este pertinent în această privință.
- 53 În consecință, concluzia dedusă de Tribunal la punctul 83 din hotărârea atacată, potrivit căreia nu s-a dovedit caracterul selectiv al măsurii contestate, ar trebui cenzurată.

- 54 Astfel, această concluzie ar fi în contradicție cu jurisprudența Curții și în special cu Hotărârea Franța/Comisia (C-241/94, EU:C:1996:353, punctele 23 și 24), în care Curtea a constatat că, prin finalitatea și prin economia sa generală, sistemul în cauză putea plasa anumite întreprinderi într-o situație mai favorabilă decât altele întrucât autoritatea competentă dispunea de o putere discreționară care îi permitea să își adapteze intervenția financiară în funcție de diverse considerații precum în special alegerea beneficiarilor, valoarea intervenției financiare și condițiile acesteia. Concluzia respectivă ar contraveni și Hotărârii P (C-6/12, EU:C:2013:525, punctul 27), în care Curtea a decis că, atunci când reglementarea națională conferă autorităților naționale o putere de apreciere în ceea ce privește modalitățile de aplicare a măsurii în cauză, deciziile autorităților respective nu implică o lipsă de selectivitate decât dacă această putere de apreciere este limitată prin criterii obiective, care nu sunt legate de sistemul instituit prin reglementarea în discuție.
- 55 În al doilea rând, Comisia susține că analiza Tribunalului este eronată și prin aceea că ignoră puterea discreționară conferită autorităților maghiare în ceea ce privește nivelul taxei de exploatare minieră pe care o stabilesc într-un acord de prelungire. Or, aceasta ar fi de natură să confere acordului din 2005 caracter selectiv.
- 56 Potrivit Comisiei, justificările citate de Tribunal la punctul 72 din hotărârea atacată, potrivit cărora respectiva marjă de apreciere este de natură să permită autorității administrative să mențină egalitatea de tratament între operatori, nu sunt prezentate în cadrul legislativ național ca elemente care determină măsura în care taxa de exploatare minieră trebuie majorată și constituie, prin urmare, simple supoziții. În consecință, Tribunalul nu ar fi respectat jurisprudența Curții, în special Hotărârile Franța/Comisia (C-241/94, EU:C:1996:353), Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313), DM Transport (C-256/97, EU:C:1999:332), P (C-6/12, EU:C:2013:525), Ministerio de Defensa și Navantia (C-522/13, EU:C:2014:2262), precum și British Telecommunications/Comisia (C-620/13 P, EU:C:2014:2309).
- 57 În plus, Comisia susține că, contrar a ceea ce afirmă Tribunalul la punctul 72 din hotărârea atacată, faptul că acordul din 2005 a impus MOL o sarcină la momentul încheierii sale nu înlătură caracterul selectiv al acestuia.
- 58 MOL contestă argumentația Comisiei, arătând, pe de o parte, că nu ar reieși din hotărârea atacată că articolul 26/A alineatul (5) din Legea minelor oferă o marjă de apreciere autorităților maghiare în ceea ce privește încheierea unui acord de prelungire și, pe de altă parte, că jurisprudența invocată de Comisie nu este pertinentă în speță.

Aprecierea Curții

- 59 Trebuie amintit cu titlu introductiv că, după cum a arătat avocatul general la punctul 47 din concluzii, cerința selectivității care decurge din articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie distinsă în mod clar de identificarea concomitentă a unui avantaj economic prin aceea că, atunci când Comisia a identificat prezența unui avantaj, privit în sens larg, care decurge în mod direct sau indirect dintr-o anumită măsură, aceasta este ținută să stabilească, în plus, că de acest avantaj beneficiază în mod special una sau mai multe întreprinderi. În acest scop, îi revine sarcina de a demonstra în special că măsura în cauză introduce diferențieri între întreprinderile care se găsesc într-o situație comparabilă în raport cu obiectivul urmărit. Prin urmare, este necesar ca avantajul să fie acordat în mod selectiv și să fie susceptibil să plaseze anumite întreprinderi într-o situație mai favorabilă decât altele.
- 60 Trebuie să se observe însă că cerința selectivității diferă după cum măsura în cauză este avută în vedere ca o schemă generală de ajutor sau ca un ajutor individual. În acest din urmă caz, identificarea avantajului economic permite, în principiu, să se prezume selectivitatea acesteia. În schimb, în cadrul

examinării unei scheme generale de ajutor, este necesar să se determine dacă măsura în cauză, în pofida constatării că furnizează un avantaj cu aplicabilitate generală, operează astfel exclusiv în favoarea anumitor întreprinderi sau a anumitor domenii de activitate.

- 61 În consecință, parametrul de comparație pertinent pentru a dovedi selectivitatea măsurii contestate în prezenta cauză presupunea să se verifice dacă procedura de încheiere și de stabilire a condițiilor acordului de prelungire a drepturilor de exploatare minieră, prevăzută la articolul 26/A alineatul (5) din Legea minelor, introduce o diferențiere între operatorii care se găsesc, ținând seama de obiectivul urmărit, într-o situație de fapt și juridică comparabilă, nejustificată prin natura și prin economia sistemului în cauză.
- 62 Rezultă din aceste considerații că prezenta cauză trebuie distinsă în mod clar de cauzele care au generat jurisprudența menționată de Comisie în susținerea argumentației sale, amintită la punctele 54 și 56 din prezenta hotărâre, prin care urmărește să critice analiza cadrului juridic care reglementează acordul din 2005 efectuată de Tribunal.
- 63 Astfel, cauzele amintite se referă la dispoziții de drept național prin care se acordă scutiri de impozite sau de alte taxe (Hotărârea Franța/Comisia, C-241/94, EU:C:1996:353, Hotărârea Piaggio, C-295/97, EU:C:1999:313, Hotărârea DM Transport, C-256/97, EU:C:1999:332, Hotărârea P, C-6/12, EU:C:2013:525, Hotărârea Ministerio de Defensa și Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, precum și Hotărârea British Telecommunications/Comisia, C-620/13 P, EU:C:2014:2309) sau excepții în materia falimentului (Hotărârea Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:579).
- 64 Or, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 86 din concluzii, există o diferență fundamentală între, pe de o parte, examinarea caracterului selectiv al schemelor generale de scutiri sau de reduceri, care, prin definiție, conferă un avantaj, și, pe de altă parte, examinarea caracterului selectiv al dispozițiilor facultative de drept național care prevăd impunerea unor obligații suplimentare. În cazul în care autoritățile naționale impun astfel de obligații în vederea menținerii egalității de tratament între operatori, simplul fapt că aceste autorități dispun de o anumită marjă de apreciere definită prin lege, iar nu nelimitată, cum arată Comisia în cadrul recursului formulat, nu poate fi suficient pentru a dovedi caracterul selectiv al schemei corespunzătoare.
- 65 În consecință, trebuie constatat, pe de o parte, că Tribunalul a statuat în mod întemeiat, la punctul 72 din hotărârea atacată, că marja de apreciere în discuție în prezenta cauză servește la ponderarea unei sarcini suplimentare impuse operatorilor economici pentru a ține seama de imperativele care decurg din principiul egalității de tratament și se distinge, așadar, prin însăși natura sa, de cazurile în care exercitarea unei asemenea marje este legată de acordarea unui avantaj în favoarea unui anumit operator economic.
- 66 Astfel, nu se poate reproșa în mod valabil Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 74 din hotărârea atacată, că faptul că nivelurile stabilite pe an de validitate a acordului din 2005 sunt rezultatul unei negocieri nu este suficient pentru a conferi acestui acord un caracter selectiv și că situația nu ar fi fost diferită decât dacă autoritățile maghiare și-ar fi utilizat marja de apreciere astfel încât să favorizeze MOL prin acceptarea unui nivel scăzut al taxei fără un motiv obiectiv având în vedere finalitatea majorării taxelor în caz de prelungire a autorizației de exploatare și în detrimentul oricărui alt operator care să fi încercat să își prelungească drepturile de exploatare minieră sau, în lipsa unui asemenea operator, în prezența unor indicii concrete privind existența unui tratament favorabil nejustificat rezervat MOL.
- 67 De asemenea, pentru a stabili dacă se demonstrase de către Comisie caracterul selectiv al acordului din 2005, Tribunalul, pe de o parte, a analizat, la punctul 79 din hotărârea menționată, nivelurile stipulate în temeiul acestui acord și a constatat că nu reiese din decizia în litigiu niciun indiciu în sensul unui

tratament preferențial nejustificat aplicat MOL și că, prin urmare, nu se poate prezuma că MOL a beneficiat de un tratament favorabil în raport cu orice altă întreprindere care se găsea potențial într-o situație comparabilă cu a sa în sensul jurisprudenței citate la punctul 54 din hotărârea atacată.

- 68 Pe de altă parte, Tribunalul a constatat la punctul 80 din hotărârea atacată că, deși a menționat că existau alte acorduri de prelungire în sectorul minereurilor solide, Comisia nu le-a luat în considerare și că, procedând astfel, aceasta nu a ținut seama de toate elementele cu ajutorul cărora ar fi fost în măsură să aprecieze dacă acordul din 2005 avea caracter selectiv în privința MOL, având în vedere situația creată de alte acorduri de prelungire a drepturilor de exploatare minieră, încheiate de asemenea în temeiul articolului 26/A alineatul (5) din Legea minelor.
- 69 La finalul analizei efectuate la punctele 70-74 și 79-80 din hotărârea atacată, Tribunalul a putut să conchidă, în mod întemeiat, la punctul 81 din aceeași hotărâre că, având în vedere, în primul rând, lipsa caracterului selectiv care caracterizează cadrul juridic care reglementează încheierea acordurilor de prelungire a drepturilor de exploatare minieră, precum și considerațiile care justifică acordarea unei marje de apreciere și, în al doilea rând, lipsa oricărui indiciu în sensul că aceste autorități ar fi rezervat un tratament favorabil MOL în raport cu orice altă întreprindere care se găsea într-o situație comparabilă, nu se poate considera că s-a demonstrat caracterul selectiv al acordului din 2005.
- 70 Ținând seama de ansamblul acestor considerații, este necesar să se constate că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a examinat, la punctele 70-74 și 79-81 din hotărârea atacată, cadrul juridic care reglementează încheierea acordului din 2005.
- 71 Prin urmare, primul aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea aspect al motivului unic

Argumentele părților

- 72 Comisia susține că, întrucât a statuat, la punctele 76-78 din hotărârea atacată, că prezența unor criterii obiective exclude în mod necesar orice caracter selectiv, Tribunalul nu a respectat jurisprudența Curții potrivit căreia faptul de a se întemeia pe criterii obiective pentru a determina dacă anumite întreprinderi intră în domeniul de aplicare al unei măsuri naționale nu conduce în mod necesar la concluzia lipsei caracterului selectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea Spania/Comisia, C-409/00, EU:C:2003:92, punctul 49, precum și Hotărârea GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, punctele 35 și 39).
- 73 Ar trebui, în consecință, să se cenzureze punctele 76-78 din hotărârea atacată, precum și concluzia pe care Tribunalul a dedus-o din acestea la punctele 81 și 83 din aceeași hotărâre, potrivit căreia nu se poate considera că s-a demonstrat caracterul selectiv al acordului din 2005 și al măsurii contestate.
- 74 MOL arată că argumentația Comisiei se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate și că jurisprudența citată de aceasta nu este pertinentă în speță.

Aprecierea Curții

- 75 Trebuie să se arate că, la punctele 76-78 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat cadrul juridic care reglementează încheierea acordurilor de prelungire a drepturilor de exploatare minieră, inclusiv a acordului din 2005, astfel cum rezultă acesta din articolul 26/A alineatul (5) din Legea minelor.
- 76 În acest scop, Tribunalul a examinat aspectul dacă stabilirea nivelului taxei de exploatare minieră îndeplinea sau nu îndeplinea criteriile obiective și aplicabile oricărui operator potențial interesat. Astfel, Tribunalul a amintit, mai întâi, la punctul 76 din hotărârea atacată, că Legea minelor este redactată în

termeni generali în ceea ce privește întreprinderile miniere care pot beneficia de prelungirea drepturilor de exploatare minieră. În continuare, Tribunalul a constatat, la punctul 77 din hotărârea menționată, că împrejurarea că MOL era singura întreprindere care a încheiat un acord de prelungire în sectorul hidrocarburilor nu constituia în mod necesar un indiciu de selectivitate, întrucât criteriile pentru încheierea unui astfel de acord sunt obiective și aplicabile oricărui operator potențial interesat, și că lipsa altor acorduri poate rezulta din decizii proprii ale întreprinderilor de a nu solicita prelungirea drepturilor de exploatare minieră. În sfârșit, Tribunalul a arătat, la punctul 78 din hotărârea atacată, că taxele de exploatare minieră majorate stabilite pentru durata acordului din 2005 provin doar din aplicarea dispozițiilor Legii minelor.

- 77 Rezultă din aceste dezvoltări că, atunci când reproșează Tribunalului că a statuat că prezența unor criterii obiective exclude în mod necesar orice caracter selectiv și că, prin urmare, nu a respectat jurisprudența potrivit căreia caracterul selectiv al unei anumite scheme de ajutor nu poate fi exclus pentru simplul motiv că beneficiarii sunt desemnați prin intermediul unor criterii obiective (Hotărârea Spania/Comisia, C-409/00, EU:C:2003:92, punctul 49, precum și Hotărârea GEMO, C-126/01, EU:C:2003:622, punctele 35 și 39), Comisia interpretează în mod eronat hotărârea atacată.
- 78 În orice caz, trebuie arătat că, astfel cum susține MOL, în cauzele în care s-au pronunțat aceste hotărâri, Curtea a reflectat asupra problemei dacă beneficiarii schemelor de ajutor de stat erau sau nu erau desemnați prin intermediul unor criterii obiective. Astfel, în special în Hotărârea GEMO (C-126/01, EU:C:2003:622), Curtea a decis că, în pofida desemnării în funcție de criterii obiective și aparent generale ale beneficiarilor respectivei scheme reținute de legea națională, efectele acesteia din urmă se manifestau în esență în favoarea crescătorilor și a abatoarelor.
- 79 Or, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 91 din concluzii, această problemă nu este în discuție în prezenta cauză, astfel că jurisprudența rezultată din hotărârile amintite nu este pertinentă în speță.
- 80 Prin urmare, al doilea aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea și la al patrulea aspect ale motivului unic

- 81 Întrucât argumentația dezvoltată în susținerea celui de al treilea aspect al motivului unic și cea dezvoltată în susținerea celui de al patrulea aspect al motivului unic sunt strâns legate, aceste aspecte trebuie examinate împreună.

Argumentele părților

- 82 Comisia reproșează, în esență, Tribunalului că a statuat, la punctele 64 și 65 din hotărârea atacată, că existența unui avantaj selectiv nu se poate deduce din simplul fapt că un operator se află într-o poziție avantajoasă în raport cu alți operatori, din moment ce statul membru în cauză s-a limitat să exercite, în mod justificat, competența de reglementare ca urmare a evoluției pieței.
- 83 Procedând astfel, Tribunalul nu ar fi respectat jurisprudența potrivit căreia, în vederea aplicării articolului 107 alineatul (1) TFUE, este irelevant dacă situația beneficiarului prezumat al măsurii în cauză s-a îmbunătățit sau s-a agravat în timp (Hotărârea Grecia/Comisia, 57/86, EU:C:1988:284, punctul 10, precum și Hotărârea Adria-Wien Pipeline și Wieterdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, EU:C:2001:598, punctul 41).
- 84 Potrivit Comisiei, ceea ce este important este că, după 8 ianuarie 2008, MOL era singura întreprindere privilegiată în ceea ce privește nivelul taxei de exploatare minieră aplicabil terenurilor cu hidrocarburi.

- 85 În plus, Comisia susține, pe de o parte, că, întrucât evoluția despre care este vorba constă într-o modificare legislativă cu privire la care statul membru putea decide după cum considera necesar, abordarea urmată de Tribunal permite statelor membre să invoce lipsa caracterului selectiv având în vedere metodele pe care le aplică. Pe de altă parte, la punctele 67 și 82 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi legat, în mod eronat, aprecierea caracterului selectiv al acordului din 2005 și, prin urmare, al măsurii contestate de intenția statului membru în cauză la încheierea acordului amintit de a proteja unul sau mai mulți operatori de aplicarea unui nou sistem de taxe, în speță cel pus în aplicare prin Legea modificată a minelor.
- 86 Tribunalul nu ar fi respectat astfel jurisprudența constantă a Curții potrivit căreia articolul 107 alineatul (1) TFUE definește intervențiile statului în funcție de efectele lor, independent de tehnicile utilizate de statele membre pentru punerea în aplicare a acestor intervenții (a se vedea în special Hotărârea Belgia/Comisia, C-56/93, EU:C:1996:64, punctul 79, Hotărârea Belgia/Comisia, C-75/97, EU:1999:311, punctul 25, Hotărârea British Aggregates/Comisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punctul 89, precum și Hotărârea Comisia și Spania/Government of Gibraltar și Regatul Unit, C-106/09 P și C-107/09 P, EU:C:2011:732, punctele 91, 92 și 98).
- 87 MOL consideră că al treilea și al patrulea aspect ale motivului unic trebuie respinse întrucât, contrar a ceea ce afirmă Comisia, punctele 64, 65, 67 și 82 din hotărârea atacată nu privesc caracterul selectiv.

Aprecierea Curții

- 88 Trebuie arătat cu titlu introductiv că, la punctul 64 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit că măsura contestată este constituită din două elemente, și anume acordul din 2005 și Legea modificată a minelor, și a constatat că acest acord nu implica niciun element de ajutor în sensul articolului 107 TFUE.
- 89 În acest context, Tribunalul a statuat mai întâi la punctul 64 din hotărârea atacată că, în cazul în care un stat încheie cu un operator economic un acord care nu implică elemente de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE, faptul că ulterior condițiile exterioare unui asemenea acord se modifică astfel încât operatorul în discuție se găsește într-o poziție avantajoasă în raport cu alți operatori care nu au încheiat acorduri similare nu este suficient pentru a se putea considera că, privity în ansamblu, acordul și modificarea ulterioară a condițiilor exterioare acestuia constituie un ajutor de stat.
- 90 În continuare, Tribunalul a subliniat la punctul 65 din hotărârea atacată că, în caz contrar, orice acord pe care un operator economic l-ar încheia cu un stat și care nu implică elemente de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE ar fi întotdeauna susceptibil să fie repus în discuție atunci când situația de pe piața pe care acționează operatorul parte la acest acord evoluează astfel încât să îi confere un avantaj precum cel expus la punctul 64 din hotărârea atacată sau atunci când statul își exercită puterea de reglementare în mod justificat din punct de vedere obiectiv ca urmare a unei evoluții a pieței, respectând în același timp drepturile și obligațiile care rezultă dintr-un asemenea acord.
- 91 În sfârșit, Tribunalul a statuat, la punctul 66 din hotărârea atacată, că o coroborare de elemente precum cea indicată de Comisie în decizia în litigiu poate fi calificată drept ajutor de stat în cazul în care termenii acordului încheiat au fost propuși în mod selectiv de către stat unuia sau mai multor operatori, iar nu pe baza unor criterii obiective care să rezulte dintr-un text cu incidență generală și aplicabile oricărui operator. Tribunalul a precizat, în această privință, că împrejurarea că un singur operator ar fi încheiat un acord de acest tip nu este suficientă pentru a se stabili caracterul selectiv al acestui acord, având în vedere că o asemenea împrejurare poate rezulta printre altele dintr-o lipsă de interes din partea oricărui alt operator.

- 92 În plus, Tribunalul a amintit, la punctul 67 din hotărârea atacată, jurisprudența Curții potrivit căreia, în vederea aplicării articolului 107 alineatul (1) TFUE, o măsură de ajutor unică poate fi constituită din elemente coroborate, cu condiția ca acestea să fie, având în vedere succesiunea lor în timp, finalitatea lor și situația întreprinderii la momentul intervenției lor, atât de strâns legate între ele, încât să fie imposibilă disocierea lor (Hotărârea Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia și alții și Comisia/Franța și alții, C-399/10 P și C-401/10 P, EU:C:2013:175, punctele 103 și 104, precum și jurisprudența citată).
- 93 În acest context, Tribunalul a subliniat, tot la punctul 67 din hotărârea atacată, că o coroborare de elemente precum cea invocată de Comisie în decizia în litigiu poate fi calificată drept ajutor de stat în cazul în care statul acționează astfel încât să protejeze unul sau mai mulți operatori deja prezenți pe piață, încheind cu aceștia un acord prin care le acordă niveluri de taxă garantate pentru întreaga durată a acestuia, având în același timp intenția de a-și exercita ulterior competența de reglementare prin majorarea nivelului taxei astfel încât ceilalți operatori de pe piață să fie defavorizați, indiferent dacă este vorba despre operatori deja prezenți la data încheierii acestui acord sau despre operatori noi.
- 94 În lumina acestor considerații, Tribunalul a statuat, la punctul 68 din hotărârea atacată, că era necesar să se examineze dacă, în speță, Comisia a putut să considere în mod întemeiat că măsura contestată avea caracter selectiv.
- 95 Rezultă din ceea ce precedă că, după cum susține MOL, punctele 64-67 din hotărârea atacată nu privesc, prin ele însele, examinarea caracterului selectiv al acordului din 2005, ci constituie dezvoltări preliminare care vizează introducerea cadrului pertinent prin prisma căruia Tribunalul a analizat dacă Comisia a considerat în mod întemeiat că măsura contestată era selectivă.
- 96 Astfel, după cum a arătat avocatul general la punctele 107 și 114 din concluzii, prin aceste dezvoltări introductive, Tribunalul avea în vedere, în realitate, analiza problemei legăturilor existente între acordul din 2005 și Legea modificată a minelor, asupra căreia Comisia nu se pronunțase în mod expres în decizia în litigiu, și, mai precis, evidențierea faptului că, în lipsa unei legături cronologice și/sau funcționale între aceste două elemente, nu se putea interpreta că ele constituiau o măsură unică.
- 97 Prin dezvoltările introductive amintite, Tribunalul s-a limitat, prin urmare, la a aplica jurisprudența instituită de Curte în Hotărârea Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia și alții și Comisia/Franța și alții (C-399/10 P și C-401/10 P, EU:C:2013:175), la care Tribunalul a făcut de altfel trimitere în mod expres la punctul 67 din hotărârea atacată, potrivit căreia, întrucât intervențiile statului iau forme diverse și trebuie analizate în funcție de efectele lor, nu este exclus ca mai multe intervenții succesive ale statului să trebuiască, în vederea aplicării articolului 107 alineatul (1) TFUE, să fie privite ca o intervenție unică. O astfel de situație poate apărea printre altele atunci când mai multe intervenții consecutive sunt, având în vedere succesiunea lor în timp, finalitatea lor și situația întreprinderii la momentul acestor intervenții, atât de strâns legate între ele, încât este imposibilă disocierea lor.
- 98 Din aceeași perspectivă, Tribunalul a constatat la punctul 82 din hotărârea atacată că, pe de o parte, majorarea taxelor de exploatare minieră, intrată în vigoare în 2008, a avut loc într-un context de majorare a cursurilor mondiale și că, pe de altă parte, Comisia nu a susținut că acordul din 2005 fusese încheiat pentru a anticipa o astfel de majorare și a dedus de aici că coroborarea acestui acord cu Legea modificată a minelor nu poate fi calificată drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE.
- 99 În consecință, raționamentul urmat de Tribunal la punctele 64-67 și 82 din hotărârea atacată nu este afectat de nicio eroare de drept.

- 100 Trebuie arătat, în plus, că afirmația Comisiei potrivit căreia ceea ce este important este că, după 8 ianuarie 2008, MOL a fost singura întreprindere privilegiată nu poate fi primită. Astfel, nu se contestă în speță că, după cum reiese din cuprinsul punctului 46 din hotărârea atacată, problema dacă măsura contestată prezintă un caracter selectiv a fost discutată de părți numai din perspectiva acordului din 2005, iar nu și a Legii modificate a minelor.
- 101 Ținând seama de ansamblul elementelor care precedă, al treilea și al patrulea aspect ale primului motiv trebuie respinse ca nefondate.
- 102 Întrucât niciunul dintre argumentele invocate de Comisie în susținerea motivului unic de recurs nu a fost reținut, recursul trebuie respins în integralitatea lui.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 103 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât MOL a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături